

Bilag 9.

Forud for den seneste revision af ligningsloven fik Repræsentanterne for Det mosaiske Troessamfund og Den romersk-katolske Kirke i Danmark foretræde for det med henblik på ligningslovens revision nedsatte folketingsudvalg, over for hvilket man principalt henstillede, at der fortsat måtte blive indrømmet fuld fradragsret for kirkebidrag betalt af de statsanerkendte troessamfunds medlemmer.

Subsidiært anmodede man om, at der måtte blive indført en regel, hvorefter der indrømmedes de statsanerkendte troessamfunds medlemmer fradragsret for de beløb, hvormed de dem påhvilende kirkebidrag måtte overstige, hvad de pågældende skulle have erlagt i kirkeskat, hvis de havde været medlemmer af folkekirken.

Forud for deputationens foretræde for ovennævnte folketingsudvalg fremsendtes den 28. november 1967 udfærdiget redegørelse, der bl. a. påpegede den betydelige ulighed mellem de bidrag til „kirkebeskattningen“, der ydes af medlemmerne af de statsanerkendte troessamfund og af folkekirkens medlemmer, af hvilken redegørelse vi tillader os at vedlægge en afskrift.*)

Under forhandlingerne for folketingsudvalget fremhævedes i øvrigt særligt, at de statsanerkendte troessamfund uden at modtage offentlig støtte må varetage en række offentlige funktioner ud over de opgaver, der i øvrigt påhviler troessamfundet med administration af kirker og lign. — nemlig opretholdelse og drift af børnehaver, skoler, plejehjem m. v., hvilket indebærer, at de statsanerkendte troessamfunds medlemmer, der i øvrigt indirekte bidrager til folkekirkens drift gennem erlagte statsskatter, kommer til at bære en væsentlig større byrde end den, der påhviler folkekirkens medlemmer.

Efter vor opfattelse vil denne ulighed i et vist omfang kunne kompenseres ved fuld fradragsret for de her omhandlede kirkelige bidrag.

Under mødet med folketingsudvalget blev det bl. a. anført, at en eventuel særordning for de statsanerkendte troessamfund ikke lod sig opretholde, såfremt der gennemførtes en ændret kirkeordning, hvorefter samtlige de med folkekirkens drift forbundne udgifter måtte blive pålagt folkekirkens medlemmer, hvilket selvsagt ville medføre, at disse ville komme til at betale „kirkeskat“ efter procentsatser, der er langt større end de nugældende. En sådan udskillelse af folkekirken er imidlertid ikke gennemført.

Under forhandlingerne med folketingsudvalget blev det i øvrigt af flere udvalgsmedlemmer fremhævet, at afskaffelsen af den her omhandlede fradragsret ikke nødvendigvis behøvede at få de af deputationen fremførte konsekvenser, idet man henviste til, at det efter ligningslovens § 14 måtte være muligt for troessamfundets medlemmer at opnå fuld fradragsret for kirkebidrag ved at indgå forpligtelseserklæringer. Hertil er imidlertid at bemærke, at ligningsdirektoratet for så vidt angår pålignede kirkebidrag har afvist dette synspunkt, idet man fra direktoratets side synes at være af den opfattelse, at ligningslovens § 14 ikke kan finde anvendelse, når der er tale om forpligtelseserklæringer indgået i relation til én troessamfundets medlemmer påhvilende pligt til at svare pålignede kirkebidrag.

Under henvisning hertil skal vi derfor tillade os at henstille til udvalget, at der *principalt* ved den kommende revision af ligningsloven optages en bestemmelse, hvorefter der indrømmes de statsanerkendte troessamfund fuld fradragsret for de dem pålignede kirkebidrag, *subsidiært*, at den

*) Ikke optrykt.